

A KORMÁNYFŐ ÉS A GRÓF

PÁRATLAN OLDAL - LVIII. évfolyam, 38. szám, 2014. szeptember 19.

A parlament hétfői ülésén Schiffer András a magasabb hozzáadott értékű munka fontosságáról, tudásalapú társadalomról beszélt. A miniszterelnök erre úgy reagált, olyan ország sosem lesz, ahol csupa fehérköpenyes dolgozik, csupa „kiművelt emberfő”, és senki, aki a „fizikai tudásából” élne meg. Mivel mindig lesznek egyenlőtlenségek, ezért jól is van ez így – mondta.

„1793-ban a bécsi rendőrminiszter, Pergen gróf, szükségesnek vélte, hogy egy betiltási aktának indoklásában kifejtse nézeteit az úgynevezett felvilágosító brosrúkról, amelyek akkoriban – nyilván a francia forradalom eszméinek hatására – megjelentek a könyvpiacon.

A tapasztalat arra tanít – mondja az indoklás –, hogy az effajta brosrú-felvilágosítás többet árt, mint használ. Az emberi jogokról olyan fogalmakat dobnak a szükséges tanulmányokat nélkülöző társadalmi osztályok közé, amelyeket ezek nem bírnak megemészteni, s a fejekben kárhozatos zavar támad. Az alsóbb társadalmi osztályok képzettségének arányban kell állnia társadalmi helyzetükkel. Ha az egyszerű embert éppen csak annyi ismeretre tanítják meg, amennyi az ő munkaköréhez szükséges, úgy ő a saját »szférájában« fel van világosítva. Ez rá nézve üdvös és az államra előnyös. De ezen felül a fogalmai már összezavarodnak, haszontalan töprengésekre adja magát, magasabb társadalmi osztályba akar feljutni, s így önmaga boldogtalan, az államra pedig veszélyes lesz. Magasabb ismeretek csak azoknak valók, akik társadalmi állásuk révén arra vannak hivatva, hogy másokat vezessenek.

Így a magasabb képzettségű gróf az alsóbb társadalmi osztályokról.”

(Ráth-Végh István: *A könyv komédiája*, Gondolat Kiadó, 1967)